

האשה בתרא פרק ששה עשר יבמות ק"ט.

מסורת הש"ס

(א) לעיל לו, (ב) צבורות כ, (ג) [לעיל סא: גיטין ב: צבורות יט: מז: ע"ז לד: מ: חולין ו, יא: פו, גדה לא: מנח"מ, ד] [צבורות יט: חולין יא, ה] (ה) לעיל סא: גדה לב, צבורות יט: ו, (ו) [לעיל סא: קה: ו, (ז) צבורות כ, ח) לעיל פב, ע"ט, ט) [ע"ב, י] [ז"ל כרבא,

גליון הש"ס

גמ' מה לי איסור ברת.
 עי' קדושין יד ע"א תד"ה
 ותהא ואם יב ע"ב תד"ה
 אם הקלנו ועי' לעיל קיד
 ע"א ועי' מנחות נג ע"ב
 תד"ה אין מחמילין:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א] רש"י ד"ה מה לי איסור
כו' לאו הרחקה דרבנן היא
בדבר המותר. ג"כ עי' לעיל
פב ע"א ובמ"ל פ"א מהל'
יו"ט הלי"ז ובשו"ת נ"ב
ח"א סי' כא דף יג ע"א
וע"ד ועי' שו"ת מה"ד סוף
סי' ר"ג:

מוסף רש"י

הובא בעמוד קודם.

תום' חד מקמאי

[illegible]

ספון מיעוטא דמפלוז
למטאז קדבות ופלוז
וכוסים מיעוטא ואי ר"מ
ליאזש [אתה חוששת]
למטאז וואקאן רבא רבא
חוקה הליבוס ורובא לשוק
ואייתי מיעוטא דמפלוז
נסמקון אחזקה והיל'
פולא ופלנא לא תנשא
ולא תחבים סיפא חזקה
חוקה ורובא לשוק והה
[זכרין] מטאז דמיעוטא
ולמיעוטא דמיעוטא לא
כפ"י. איבא דמפ'
ליאזש דר"מ מוקי מתי'
דאילו ריבנן מיעוטא
כמאן דליתא דמי ולא
סמון מיעוטא
אחזקה אל' אמר'
מיעוטא כמאן דליתא דמי
והרובא וחזקה רובא עדיף
מותרת לעמלא. ורפי
הפירושו היה אמר'
דלא תכלתאז הוא דיכין
לדיקל' כרנבן דמי חיישי'
מותרת מותרת לנישא.
המעינת בה שפיר ליתא
ל' דמי דמי דמי דמי

ולא רבנן למה לי למימר א
ליתא להאי פירושא ורבה א
וה"ל פלגא ופלגא וסיפא אמ
העיסה ובצק בידו ר"מ מטה
בחוזקת טהורה עומדת וסמ
קשיא דר"מ אדר"מ קשיא ד
מטתה ר"מ דתינוק דבר שא

ה'אשה שהלך בעלה כו' לא תנשא. הואיל ובלא נשים יא' בעלה:
ולא תסייבם. שמה ילדה צרתה. ובגמ' פ'ך אמאי לא
תנשא תחלוך ותנשא ממנה נפשו: היא לרסא. מפרש בגמ': היסא
גלה חמום. במדינת הים ובשילאה לא היה לה בן ואין יבם לזו אינה
חוששת שמה ניתן לה יבם. אע"ג
הוא דכל מה דילדה צרה בין זכר בין
נקבה מפקי לה להא מיבם אבל
חמות דאי גמי ילדה לא זקיק לה להך
אלא"כ ילדה זכר וכו' האי לא חיישינן
שמה ילדה זכר היה: יאסא מליא.

יצתה חמותה מעוברת: חושש.
 שמא זכר היה: אינה חושש. דאיכא
 למימר שמא הפילה ואמ"ל לא הפילה
 שמא נקבה הייתה: גב' לזרה
 מאחוריה. אם בלא עדים שאין זרמה
 מעוברת אינה חושש. שמא אשה
 מאחוריה נשא ונתתה ליכס: דבר מאיר
 חייש למיעוטא דפ' הכל שומעין
 (חולין ו.) גבי כותים שגזר על כל
 כותים משום אותם שמאלו דמות יונה
 צברה גרמים והסתחוו לה: פשע
 החנויות. דתניא (שם דף טז.) ובנמצא
 ההלך אחר הרוב דכיון דחנויות לפנינו
 הם ואנו רואין שרובן חנויות צבר
 השחטה: ופנהדי. מ"ב מזכין וי"א
 מחייבין דקי"ל דוכא' (סנהדרין דף טז.)
 דהואיל ורוב מזכין וקמן ניהו: דלישא
 קמן. כגון הכא דמיל צבר רוב נשים
 שבעולם: אימא סיפא היטה לה חמות
 אינה חושש. אמאי נהי נמי דזכרים
 חוששין למיעוטא דמפרש ואזיל מהו הלך
 אחר רוב נשים וכיון דרוב נשים
 מתעברות ליכא למימר בזכרים
 מיעוטא דמיעוטא אלא חד מיעוטא
 דרוב נשים מתעברות ויולדות ומיעוט
 דזכרים: ה"ו והוו להו זכרים מיעוטא
 וליחוש: דאיסור כרס חששו. שמה
 מתעברה כרתה: לא חששו. שמה
 מתעברה חמותה ואוקמה אחוקה:
 מה לי איסור לאו. מי לא צעין למימא
 לנספק איסור לאו כי היכי דחיישין
 לנספק איסור כרת הא מידי דספיקא
 ואילו לאו הרחקה דרבנן היא בדבר המותר
 דנימא לכרת עבד הרחקה ללאו לא
 עבד הרחקה דדבר המותר דהכא
 שמה איסורא דאורייתא ממע קעבד:
 רשא

(ד) דאורייתא *מה לי איסור ברת מה לי איסור

בצורה שהיה חולין צמעי אמו ויש לומר דר' יוחנן לא פסיק כוון שהיה לה חלב קודם לידה דההיא לא מיפטרה מנועם חלב ואפשר בן גמליאל דלא חייס למיעוטא בריש פרק כל הכלמים (ע"ד מאיר החס וקאמר נמי רשב"ג כל מלות שהחזיקו בם כותים ומיהו מכותים אין להביא ראיה דמשום דאחד רשע אין להחזיק בדברים אין צהן דעת לישאל ועשאוהו כו' משמע דסבר רבי יוחנן כדף נט): למעוטי מוריים וגבינות בית אונקין וסתמא כדבי מאיר התם כל ששהה ל' יום בחדס אינו נפל הא לא ששה ספיקא הוא אפילו כדמיימא לן התם כוותיה אע"ג דרוב אינם נפלים וכן מוכח ח' ימים בצעורה והאכירה חליצה במת מוך שלשים ולא רצו לחזק על יוצא לידי לעו וקלקול ולכך גם לענין אצילות פטור שלא יבא כדדרי המיקל בצל ואסרו כמו כן בצמהה דגורו בהמה אטו א יוצא למחר בחולה שיהא קרוב לפיהק ומת ואי"מ ולר"מ דחייס מעשרין ועוד דאיכא חזקה דטבל ומיהו אי לא חייס ר"מ למיעוט שפיר ויש לומר דלא חייסין כה"ג למיעוט דאם הוא החזקה משום מיעוט שנתקלקלו כדאמר בפ"ק דחולין (דף א.) שאני כותים דייבום תרי"ב. דסלקא דעתך השתא כמו דחזקה לשוק מהני

זי מפילות וסוכרן אחזקה והו"ל פלגא ופלגא בלא חזקה נמי ר"מ חייש למיעוטא אלא רדאי אל דר"ה אוקי' למתני דרשי ואפי' רבנן קשרי בלא חזקה דרבנן נמי אמרי' סוכרן מיטעטא אלא דר"ה מודה דר"ה ל' מיטעטא מיטעטא ורש"י דר' אל דא כפ' עשרה ויחזיק תינות שמעא בעד ויחבכים משמאין ואמרי' מ"ט דר"מ קסבר רוב תינות משמאין ומיעוטא אין משמאין ועיסה זו מיטעטא אחזקה ואחריי עלה ורובא. ורבנן מיטעטא כמאן דליהת נמי ורובא אחזקה ורובא רדאי' אוקרינן. אלא למימ דר"מ אדר"מ ל' דעולות פלגא נמי פלגא נמי חזקה ליה א"בא דר"מ ואפי' כי דעת לשאל הוא דאדמרי' התם שני דברים אין בהם דעת לשאל ועשו אותם חכמים

ואמא ספא הימא ל' חתות איהו חוששת ואמא' הל' חזר רוב גשם וכו' ויחזיק מפילות וכו'. צ"ל

ה'אשה. יצתה מ'איה חוששת. אע"ג דליכא חזקה דמסייע לרובא דנקבות ומפילות חוששת דליתרע ליה חזקה שילתה מ'לאה: **אבל** לצרה אחרית' א' חיישינן. מהימור לשון דהיא צרמה דייק דהיא צרמה משמע ליה שהצרה עצמה מעוברת ולא משמע צרה אחרת אס נשא:

אמאי הלך אחר רוב נשים ב'. ואש' דכחו לזיון דאדני

פיקין (קמ: קמ) יתן לי בן צמד"ה
מת צעלי ואח"כ מת בני למה אינה
נאמנת צמגו שהיתה יכולה לומר
עדיין בני קיים ומכין ארצו נשים
שמתעברות ויולדות וי"ל דמיייר כגון
שיש שני עדים שאומרים ששניהם מתו
דהשא איהי יכולה לומר עדיין בני
קיים: **ר"ב מאיר היא**, וא"ת
אמאי לא רובי לה נמי כרצנ ובי
אולי רצנ בתר רובא היינו דללא
תלי במעשה אכל דתלי במעשה לא
אולי בתר רובא דה"ג משני כפ"ג
דכזרות (דף כ' ושס') וי"ל דהכא
כ' כרזה דלית לה ההוא שניא א"נ
אין חשוב תלי במעשה אלמ ממילא
הוא זכא שאלם נזקק לאשתו:

כגון מ' חנויות וסנהדרין בו.
 תימה היכי פליג ר"מ והסמב
 אחרי רצים להטות ועוד היכא אשכחן
 דפליגי ר"מ ורבנן בט' חנויות הא
 לא אשכחן דפליגי אלא בקטן וקטנה
 ושנא אלא דוקא קטן ט' חנויות
 וסנהדרין אלא כגון מיעוטא דפליגי
 בחולין (דף יא.) ובמס' ע"ז (דף מ:).

שם ורוב קטנים לאו רוב קטנות ורוב

אנן לא קי"ל כר"מ אף על גב דאמי
סתמא דמתני' כר"מ צהא דחייס

היה זה חמור אלה
 יחד רוב נשים ורוב
 מיעוט מפילות וכל
 ים ומחצה נקבות
 למחצה נקבות
 וליחוש דלמא
 לא חייש רישא
 אמר רב נחמן
 רישא דאיסור
 דאיסור לאו לא
 הא דאורייתא והא
 או אלא אמר רבא
 רישא

העמל הולד בחזקת שחין קרוב
אלא בזה דלא מרחמא אלא אם כי ילדה וג"מ להיכא שראינו
ש"צ"ג סבר חלב פוטרי (א) ואסא אחי שפיר דמשכחת רבן שמעון
(מ: וס) דלא גזר שאר מקומות אטו אותו מקום כדגור רבי
אלמא לא חייש למיעוט ורבי יוחנן נמי אכיל משחיטת כותים
ובולס רשעים אצל צ' עשרה יוחסין (קדושין דף פ. וס) גבי שני
כרבנן דרבי מאיר והא דלמך רבי יוחנן צ"פ אין מעמידין (ע"ז
יו סס) ואח"כ מחלוקת צריש כל הללמים (סס דף מ: ו) והא דארשב"ג
מן הגג או אכלו ארי צפרק רבי אליעזר דמליה (שבת דף קלו. וס)
היה אסר התם ולא אולין בתר רובא התם משום שלא יבא להקל
על להחיות לשוק בלא חליצה שלא יאמרו העולם שפיהק ומת
קל בערוה ועוד דבלאו הכי יש להקל התם דקיימא לן הלאה
דאי לא הא לא קיימא הא אי נמי אסרו צבהמה צבריא שמה
עוט היכי משכחת לה דמאי כיון דאיכא מיעוט עם הארץ שאין
מה"ט אפילו היכא דאיכא חזקה בזהדיה אלא מדרבנן הוה אחי
כל ישראל מי הוחזקו אע"ג דגבי כותים גזר ר"מ על כולם
אומה אחת הן ואין נוהרין בנמותי ישראל: **רישא** דריחוקה
די רוב ה"ג מהני חזקה לייבוס צהדי מיעוט דמפלות ודמייבוס:
וחזקה

סמסוך מיעוטא אחוהק וה"ל פלגא ופלגא וכיון דאין דעת לשאל אין שורפין. ועי'ל דלעולם
אחוקה חדר מיעוטא כההיא עתה אכל בחר' מיעוט' אמי' מוכר מיעוטא חוקה' ובחמתי' איב' **דמתי'**
אומיעותא דאין מעבורת. והי' אלפס שכתב המנשה הזאת נ"י **סמך** על חפזיה הוה. **דמתי'**
האזינין מיעוטא סמוך מיעוטא והי'ל פלגא ופלגא. וההיא חתיקוס שנמנע בצד העיס'
לברבתי ואיז' לשלש' כדשנינא. אר' דאן תשתה פלגא ממי' ואומדמ' מן בעלע' ואחסי' **ס'ל** דחוק'
לדבריה וחוץ'לע' מן מחיבתמ דוקא בגרושה או שאמרה אני והוא היינו במערה הא לאו הכי איז'
יש עין דעת לשאל.

עין משפט
נר מצוה

י"בוס הל טז סמג עשין
טו"ש"ע אה"ע סימן קנו
סעיף יג:
ב מ"י שס הל' ז יח
וסמג שס טו"ש"ע שס
סימן קנו סעיף ט:

תוספות ישנים

[illegible]

ר"ל כפירוש ר"ת דהיכא
איכא חזקה חיישינן למיעוט.
ג' בתוספות בכורות (דף כ)
ד"ה חלב.

נוס' חד מקמאי (המשך)

[illegible]

לא אמרי סמוך מיעוטא
מיעוטי מיעוט דמפילות
בא דרבנן נמי היא ורבינו
א עדיף כרובא ומיהו כיון
יכא לאקשווי לפי' הגאון
הא אינה נאמנת וחוששין
ולצת דחיישי' דלמא אתו